

РЕШЕНИЕ

№ 3913

гр. София, 14.06.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 77 състав,
в публично заседание на 08.06.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Евгения Баева

при участието на секретаря Розалия Радева, като разгледа дело номер **2383** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 215 от Закона за устройство на територията (ЗУТ), вр. чл. 57а, ал. 3 от Закона за устройство на територията (ЗУТ).
Образувано е по жалбата на „ТИТ Инженеринг“ ООД със седалище и адрес на управление [населено място], срещу Заповед № РА-18-86/16.09.2022 година на Главния архитект на Столична община за премахване на преместваем обект : „два броя бариери и метални колчета с верига“, находящи се в поземлен имот с идентификатор 68134.1605.1219, представляващ УПИ VIII-1220, 1219, кв. 271, местност „Студентски град, административен адрес : [населено място], [улица].
Жалбоподателят твърди, че заповедта е издадена при допуснати съществени процесуални нарушения и неправилно приложение на материалния закон. Твърди, че органът не е установил относимите факти, което е довело до неправилно приложение на материалния закон. Твърди, че е собственик на офиси и 10 бр. паркоместа, находящи се в [населено място], [улица]. Твърди, че паркоместата са обособени и номерирани, като са поставени бетонови паркинг елементи. Твърди, че допълнително е поставил бариера и паркинг елементи – метални колчета, за да осигури използването на паркоместата. Твърди, че двете бариери и металните колчета, свързани с верига не са преместваеми обекти по чл. 56, ал. 2 от ЗУТ. Моли съда да постанови решение, с което да отмени оспорената заповед. Претендира направените съдебно-деловодни разноси.

В съдебно заседание жалбоподателят не изпраща представител и не изразява становище по същество.

Ответникът – Главният архитект на Столична община, чрез процесуален представител, оспорва жалбата. Твърди, че актът е издаден от компетентен орган, при спазване на административнопроизводствените правила, правилно приложение на материалния закон и в съответствие с целта му. Моли съда да постанови решение, с което да отхвърли жалбата. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Съдът, след преценка на събраните в хода на административното и съдебното производство писмени документи, приема за установено от фактическа страна следното:

Със Заповед № РА-18-86/16.09.2022 година Главният архитект на Столична община е разпоредил премахване на преместваем обект : „два броя бариери и метални колчета с верига“, находящи се в поземлен имот с идентификатор 68134.1605.1219, представляващ УПИ VIII-1220, 1219, кв. 271, местност „Студентски град, административен адрес : [населено място], [улица].

Заповедта не е връчена на жалбоподателя, поради което съдът приема, че подадената на 25.10.2022 година и от адресата на акта жалба е допустима.

В Констативен протокол № 1/18.07.2022 година е обективизирана извършената от служители на Столична община проверка. В протокола е отразено, че в поземлен имот с идентификатор 68134.1605.1219, представляващ УПИ VIII-1220, 1219, кв. 271, местност „Студентски град, административен адрес : [населено място], [улица] са поставени два броя бариери и метални колчета с верига, за които не е налице разрешение за строеж. Отразено е, че всяка от бариерите се състои от метална кутия с размери 36/40 и височина 1,15 м., в която е разположена и електрическа и механична система – задвижващ механизъм, подвижно рамо- тръба f 90 мм. с дължина 5,50 м., захранени с електричество. Отразено е, че металните кутии на двете бариери са монтирани една до друга върху правоъгълна бетонова стъпка с размери 44/97 см. с височина 12 см., излята върху бетоновите паркинг елементи и бордюра. Отразено е, че металните колчета са анкерирани в дворната настилка, като между тях е опъната верига с катинар.

Жалбоподателят се легитимира като собственик на самостоятелни обекти в сграда и 10 бр. паркоместа, находящи се в [населено място], [улица], поземлен имот с идентификатор 68134.1605.1219, въз основа на Нотариален акт № 20, т. II, рег. № 8605, н.д. № 175/07.10.2008 година.

От заключението на приетата Съдебно-техническа експертиза се установява, че при извършения на 09.05.2023 година оглед не са установени описаните в констативния протокол от 18.07.2023 година обекти. Вещото лице е посочило, че в началото на паркинга има недействаща ръчна бариера или ръчна бариера. Вещото лице е посочило, че одобреният архитектурен проект отразява паркоместата.

Легално определение на понятието „преместваем обект“ е дадено в § 5, т. 80 от допълнителните разпоредби на ЗУТ и това е обект, който няма характеристиките на строеж и може след отделянето му от повърхността и от мрежите на техническата инфраструктура да бъде преместван в пространството, без да губи своята индивидуализация и/или възможността да бъде ползван на друго място със същото или с подобно предназначение на това, за което е ползван на мястото, от което е отделен, като поставянето му и/или премахването му не изменя трайно субстанцията или начина на ползване на земята, както и на обекта, върху който се поставя или от който се отделя. Преместваемият обект може да се закрепва временно върху терена,

като при необходимост се допуска отнемане на повърхностния слой, чрез сглобяем или монолитен конструктивен елемент, който е неразделна част от преместваемия обект и е предназначен да гарантира конструктивната и пространствена устойчивост на обекта и не може да служи за основа за изграждане на строеж.

В разпоредбата на чл. 57а от ЗУТ са посочени материалноправните предпоставки за премахване на преместваеми обекти, както и процедурата за това.

Служителите за контрол по строителството в администрацията на всяка община (район) съставят констативен акт за установяване на предпоставките за премахване на преместваеми обекти. Въз основа на акта, кметът на общината или оправомощено от него длъжностно лице, издават заповед за премахване на обекта, арг. чл. 57а, ал. 3 от ЗУТ.

В конкретния случай процедурата е спазена.

Към момента на извършване на проверката и издаване на заповедта описания в протокола обект е съществувал в имота. Констатациите в официалния свидетелстващ документ не са опровергани от жалбоподателя. Безспорно установеното премахване на съоръжението, което съдът квалифицира като преместваем обект, не обосновава незаконосъобразност на оспорената заповед, арг. чл. 142 от АПК.

Предвид горното оспорената заповед, като издадена от компетентен орган, при спазване на административнопроцесуалните правила и правилно приложение на материалния закон е законосъобразна.

На ответника следва да се присъдят направените пред инстанцията съдебно-деловодни разноски в размера по чл. 24 от наредбата за заплащането на правната помощ от 100 лева, на основание чл. 143, ал. 3 от Административнопроцесуалния кодекс.

Предвид изложеното и на основание чл. 172, ал. 2, пр. 1 от АПК съдът

Р Е Ш И :

ОТХВЪРЛЯ жалбата на „ТИТ Инженеринг“ ООД със седалище и адрес на управление [населено място], [улица], вх. Г, ет. 2, ЕИК[ЕИК], срещу Заповед № РА-18-86/16.09.2022 година на Главния архитект на Столична община за премахване на преместваем обект : „два броя бариери и метални колчета с верига“, находящи се в поземлен имот с идентификатор 68134.1605.1219, представляващ УПИ VIII-1220, 1219, кв. 271, местност „Студентски град, административен адрес : [населено място], [улица].

ОСЪЖДА „ТИТ Инженеринг“ ООД със седалище и адрес на управление [населено място], [улица], вх. Г, ет. 2, ЕИК[ЕИК] ДА ЗАПЛАТИ НА Главния архитект на Столична община сумата от 100 (сто) лева, представляваща юрисконсултско възнаграждение.

РЕШЕНИЕТО може да се обжалва с касационна жалба пред Върховния административен съд на Република България в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

СЪДИЯ:

